

Svmma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Svccincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

Ivrisdictione Ecclesiasticâ, & Iudiciis

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

Index Rerum præcipuum, quæ in Prolegomenis continentur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61847](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61847)

I N D E X

Rerum præcipuarum, quæ in Prolegomenis continentur.

	A.		
	Abrogatio.		
A Brogare leges, & Canones quid?	16.		
Cui condendi leges, eidem abrogandi potestas competat.	ib.		
Causa sufficiens censetur. cum inutiles, vel noxia sunt.	ib.		
Et sacras, & profanas Papa abrogat.	ib.		
Pralati inferiores nullam Superiorum.	ib.		
Contraria contrariam tollit.	17.		
Communibus non extinguuntur necessario particulares.	ib.		
Causa finali respectu totius communitatis cessante perit obligatio	ib.		
Quæ in presumptione fundata est, veritate comperta occidit.	ib.		
Non usus ad abrogandam legem sufficit.	18.		
Veterem legem Deus abrogavit.	16.		
	Acceptatio.		
Acceptatio legis tribus modis fit.	9.		
Non semper est necessaria.	ib.		
	Actus.		
Actus sub poena prohibitus, & ipso iure irritus transgressorem poena reum facit.	28.		
Actus aliqui præscripto legis irriti conscientiam non obligant.	ib.		
Venditio fundi dotalis ab uxore facta secundum leges invalida est.	ib.		
Similiter renunciatio paterne hereditatis quam filia, cum nup. ui datur facit.	ib.		
		Adulterium.	
		Adultera uxoris eadem marito leges permittunt.	50.
		Et filia in adulterio deprehensa patri	ib.
		Aequitas.	
		Isti iuris rigores mitigatio, iudicibus maxime necessaria.	45.
		Virtus ab omnibus aliis distincta quibusdam videtur.	46.
		Convenit etiam privatis	47.
		In lege naturali locum non habet, sed in posterius affirmativis & negativis	46.
		In multis relicta litera aequitas valet.	ib.
		Errant, qui cum conniventia confundunt.	48.
		Pro aequitate boni privati damnum sufficit	47.
		Omnis aequitas interpretatio est, sed non omnis interpretatio aequitas.	46.
		Argumentari.	
		Modus argumentandi in iure Canonico triplex est.	55.
		Subtilitates Philosophis remittenda.	54.
		In legibus vis, verba, & auctoritas attendatur.	23.
		A lege sumitur affirmativa, & negativa argumentatio.	55.
		Adversarius retunditur interrogatione, & retorsione.	ib.
		Modus solvendi obiecta.	56.
		In odiosis argumentum à simili non admittitur.	20.
		Admittitur.	

INDEX RERVM

Admittitur, cum omnimoda identitas est.	24.	Beneficium.	Beneficium ecclesiastici collatio criminosa, alia habili, valida est.	33.	Plurimum beneficiorum uni facta concessio Ius commune ledit.	Beneficia ecclesiastica in Germania per simplicem collationem dantur.	36.	Beneficii ecclesiastici impetratio non facta mentione prioris obtenti surreptitia censetur.	33.	Bulla.	Cæna Domini multis Germaniæ locis usû recepta non est.	9.	Bulla summorum Pontificum, quæ solos Religiosos concernunt, promulgatione indigent.	11.	Cancellaria.	Apostolica ab Innoc. VIII. regulis, & Constitutionibus instructa est.	36.	Quæ regula numero septuaginta.	ib.	Naturam legis sapiunt.	ib.	Non obligare in conscientia videntur.	ib.	Cum auctore suo expirant, & à successoribus resuscitantur.	ib.	Canon.	Canones sacri facta promulgatione post duos menses obligare incipiunt.	8.	Promulgatio nisi aliud exprimat, in singulis provinciis faciendâ est.	ib.	Non recepti neminem obligant.	ib.	Receptio pluribus modis fit.	9.	Contra non receptos decem annorum spatium præscribitur.	8.	Canones Apostolorum octoginta quinque Vulgo noti non sunt authentici.	ib.	Leo IX. Pontifex quinquaginta tantum agnoscat.	37.	In Concilio Ierosolymitano conditos esse aliquos, verosimile est.	ib.	Canones pœnitentiales apud Gratianum quadraginta septem extant.	38.	Quis illorum usus hodie.	ib.	Non usu perisse aliqui videntur.	ib.	Causa prædicti non usus plures.	ib.	Causa.	Causa graviores adversum episcopos ad summum Pontificem spectant.	6.	Alia ad Metropolitanum, vel Synodum.	ib.	Clausula.	Si preces veritate nitantur, in omnibus Rescriptis subintelligitur.	33.	Clausula in Rescriptis ad terminos Iuris communis evocantur.	34.	Clausula. Omnesque alias causas &c. non nisi de paribus, & minoribus intelligitur.	34.	Concilia.	Alia sunt generalia, alia provincialia, alia diocesana.	6.	Sua singulis potestas legislativa.	ib.	Generalia solus Papa indicit, quaque definita sunt, confirmat.	ib.	Metropolitani quolibet triennio cogere Synodum tenentur.	ib.	Concilii Tridentini Decreta ubique locorum non sunt recepta.	9.	Concilium Tridentinum non definit per habitus infusos justificationem fieri.	21.	Concubinatus.	Concubinatum an Ius civile permittat?	50.	Iure Canonico semper prohibitus fuit.	ib.	Confessarius.	Ignorans facultatem absolventis revocata esse, valide absoluit.	9.	Confessarius excommunicatus quamvis invalidè absolvat, irregularis efficitur.	28.	Confes-	
---	-----	-------------	---	-----	--	---	-----	---	-----	--------	--	----	---	-----	--------------	---	-----	--------------------------------	-----	------------------------	-----	---------------------------------------	-----	--	-----	--------	--	----	---	-----	-------------------------------	-----	------------------------------	----	---	----	---	-----	--	-----	---	-----	---	-----	--------------------------	-----	----------------------------------	-----	---------------------------------	-----	--------	---	----	--------------------------------------	-----	-----------	---	-----	--	-----	--	-----	-----------	---	----	------------------------------------	-----	--	-----	--	-----	--	----	--	-----	---------------	---------------------------------------	-----	---------------------------------------	-----	---------------	---	----	---	-----	---------	--

INDEX RERVM.

Confessario suo Papa committere potest dispensationem, vel Indulgentiam pro alius a se factam. 14.
 Consuetudo. 29.
 Efficit moribus constitutum legis defectum supplens. 29.
 Iurisdictionem civilem, & ecclesiasticam dare potest. 30.
 Quam varia, & multiplex? 1b.
 Ad novam quatuor conditiones requiruntur. 30.
 Illius qui effectus? 1b.
 Contra legem insistentem non crescit. 1b.
 Iusta, & rationabilis quae? 31.
 Quibus modis desinat? 1b.
 ad consuetudinem refertur Stylus, Ritus, Forus. 1b.
 Consuetudo particularis per generalem contrariam non necessario tollitur. 17.
 Consuetudo praescripta per aliam praescriptam iugulatur. 31.
 Consuetudo acquiritur frequentatione aeterna. 30. Quot illi? 1b.
 Crescit etiam absque bona fide. 1b.
 Exempla novarum consuetudinum. 31.
 Correctio fraternalis.
 Facienda opportune, & cum spe boni successus 53.
 Dissimulatione & conniventia opus. 1b.
 Decretum.
 Decretum à Gratiano confectum non eadem cum Decretalibus auctoritate gaudet. 3.
 Quomodo allegatur. 1b.
 Decreta Pontificum quae. 7.
 Decretales à Gregorio IX. approbata, & publicata sunt. 4.
 Alia compilatio non permittitur. 1b.
 Decreta Conciliorum decem annis non observata pereunt. 8.

Dispensatio.

Facit licitum quod illicitum est 12.
 Potestas dispensandi duplex, & modus. 1b.
 Dispensatio etiam mortuo auctore perdurat. 15.
 In toto Iure Canonico Papa dispensat. 1b.
 Nunquam in Naturali. Gentium aliquando. 13.
 Pralatus inferior in legibus Superiorum non dispensat. 1b.
 Ad dispensandum iusta causa requiritur. 14.
 Pralatus ecclesiasticus secum ipse dispensat. 1b.
 Cessante causa negativè tantum, non perit statim dispensatio. 15.
 Cessante causa propter quam, ea, quae illimitatè concessa est manet. 1b.
 Non potest episcopus, quoad dispensationem in sua dioecesi quod in tota Ecclesia pontifex potest. 13.
 In poena legi adiecta dispensat Pralatus qui in lege non potest dispensare. 1b.
 Valeat dispensatio, quam sine causa in propria lege Episcopus facit 14.
 Dispensandi potestas praescriptione acquiritur. 1b.

Donatio.

Donatio inter vivos facta ab Episcopo intra 20. dies ante obitum in foro conscientiae valet. 36.

Dubium.

Verè dubitans de lege aliqua an recepta sit, non obligatur illa. 11.
 In dubio de potestate legislatoris viri docti consulendi sunt. 20.
 In dubio censeatur mens legislatoris esse qualis

INDEX RERVM

qualis de iure esse debet. <i>ib.</i>	<i>ib.</i>	<i>ib.</i>
Leges civiles mere pœnales in dubio non obligant conscientiam. 25.		Quod est conditionatum, fingitur parum esse. <i>ib.</i>
Duellum.		Qui pater non est, esse fingitur. <i>ib.</i>
Veterum a vo permiffum in nocentia exploranda causa, utroque iure nunc prohibetur. 51.		Translatus ad alium episcopatum, in priori esse fingitur. <i>ib.</i>
A Concilio Trid. sub gravibus pœnis prohibetur. <i>ib.</i>		Secundum leges non raro, qui absens est, presens esse censetur. <i>ib.</i>
Ecclesia.		Qui homicidium consuluit, presens factus esse fingitur. <i>ib.</i>
Imperatorum, & secularium Principum leges non nisi arbitratus suo admittit. 7.		Sapè actio per fictionem tribuitur illi, qui procul dictans procuratorem constituit. <i>ib.</i>
Malas & noxias corrigit, vel abicit. <i>ib.</i>		Iniuria seruo illata, illata domino fingitur. <i>ib.</i>
Episcopus.		Leges aliquando fingunt eum habere, qui non habet possidere, qui non possidet. 41.
Pro sua diœcesi leges concedere potest. 6.		Gratia.
Et laicorum contra immunitatem ecclesiasticam tollere. 7.		Expectativa est ius ad beneficium, aut prebendam vacaturam. 32.
Non, quicquid Pontifex, in sua diœcesi potest. 13.		Heres.
Episcopi Apostolorum successores sunt. 5.		Cum pater filios suos instituit heredem, de solis legitimis loqui censetur. 21.
Fictio iuris.		Ignorantia.
Est legis adversus veritatem in re possibili ex iusta causa dispositio. 39.		Legum, & Canonum non affectata transgressores à culpa excusat. 11.
Due circa eandem rem non admittuntur. <i>ib.</i>		Interpretatio.
A presumptione in multis differt. <i>ib.</i>		Legum duplex est, simplex, & authentica. 19.
Non subest contrahentium arbitrio. <i>ib.</i>		Hec in divina, & naturali lege locum non habet. <i>ib.</i>
Naturam imitatur, & eisdem effectus habet. <i>ib.</i>		In politicis, & ecclesiasticis frequens est. <i>ib.</i>
Non admittit probationem contrariam; ce- dit tamen comperta Veritati. <i>ib.</i>		Simplex interpretatio etiam privati per- mittitur. <i>ib.</i>
Non nimium extendenda est. <i>ib.</i>		Benignior pars eligenda. 20. Durior, ubi ante non periculum est. 23.
De illis, qui apud hostes sunt, duplex reperitur. 40.		Regula pro congrua interpretatione. 21.
Exempla fictionem secundum Aristotelis predicamenta. <i>ib.</i>		Sic facienda interpretatio, ut lex non red- datur inutilis. <i>ib.</i>
In iure Canonico non minus, quam Civili locum habet. 39.		Lex prohibens interpretationem loquitur de
Subinde fingitur plus solui, cum nihil de- betur. 40.		
Subinde, qui criminofus est, non crimino-		

INDEX RERVM.

de generali & extrinſica.	ib.	& obligationem habent.	3.70
Interpretatio Statutorum pro Regularibus non ſi rigoroſa.	22.	Legatus.	
Quæ privilegio, aut conſuetudini alicui derogant. latiſſimam interpretationem admittunt.	23.	Apoſtolicus in provincia ſua ſynodum cogere poteſt.	9.
In favorabilibus ad omnem verborum proprietatem fieri poteſt.	ib.	Legiſlator.	
Ob paritatem rationis non extenditur ad caſus non comprehenſos.	ib.	Leges condendi poteſtatem habet.	20.
Irritatio.		Futura multa non prævidet.	47.
Legum ſi impediendo obligati nem idque vel per Magiſtratum Superiorem, vel populum, qui reſiſtit.	18.	Mens illius ex quibus colligatur? Illa cum primis attendenda.	19. 21.
Iuridictio.		Legiſlativa poteſtas in ſummo Pontifice à Deo immediatè.	5.
Eccleſia duplex eſt, interna & externa.	5.	Regum, ac Principum à plibe.	ib.
Viræque ordinaria, vel delegata.	ib.	Lex.	
Alius quinam?	ib.	Præcipit, prohibet, permittit.	48.
Prætoris eſt, definire, an ſua ſit iuriſdictio.	20.	Alia civiles ſunt, alia eccleſiaſtica.	25.
In cauſa propria nemo index.	ib.	Alia merè pœnales ſunt.	ib.
Ius.		In tribus caſibus non obligant ad pœnã.	26.
Aliud naturale, aliud poſitivum.	1.	Omnes regulariter per omulgatione, & acceptatione indigent.	8.
Aliud divinum, aliud humanum.	ib.	Quæ propter culpam ipſo facto, privant reum omni titulo, & dominio, conſcientiam obligant ante declarationem iudicis.	26.
Aliud gentium, aliud civile, aliud Canonicum.	ib.	In dubio nulla obligat ad pœnam.	ib.
Obediendum actiones humana ſunt.	ib.	Nec ſemper obligat, quæ actum irritat.	28.
Ius Canonicum partim ſcripto, partim non ſcripto continetur.	2.	Irritatio quo modo fiat.	18.
Acivilis in multis diſcrepat.	ib.	Aliaque leges cum periculo vita obligant.	28.
Finis alius huic, alius illi.	ib.	Pro temporali lucro interdum negliguntur.	48.
Alterum nihilominus ab altero iuvatur, & ſuppletur.	ib.	Contra legem agere charitas, & neceſſitas ſuadet.	28.
Iuris civilis diſpoſitio valet, ubi iuris Canonici de eſt.	8.	Inanis lex eſt, quam ſervare populus decretat.	18.
Ius Canonicum in 4. partes dividitur.	3.	Magiſtratus.	
Modus allegandi illud.	ib.	In materia omnium virtutum leges præſcribit.	3.
Laicus.		Non tamen omnes actus præcipit, nec omnia peccata prohibet.	52.
Laicorum de rebus, & perſonis eccleſiaſtiſſiles leges & ſtatuta nullam per ſe vim.		Illicita multa permittit.	ib.
		Non poteſt ſubditis pro libito obligationem imponere.	53.

<i>imponere.</i>	8.	<i>& fraus in contractibus.</i>	52. 53.
<i>Nec lucri causa mala permittere.</i>	54.	<i>Pacti permissio facilius, quam Iuris in Ecclesia reperitur.</i>	53.
<i>Monachus.</i>		<i>Tolerandi impii, quia saepe in probos mutantur.</i>	54.
<i>Ab hereticis iustus habitum odio Religionis deponere, mortem praecipere debet.</i>	28.	<i>Sustinet DEUS malos propter longanimitatem.</i>	ib.
<i>Motus propitius.</i>		<i>Multa mala DEO permittente fiunt.</i>	ib.
<i>Dicitur, cum Princeps non alio, quam suae mentis ductu & impulsu agit.</i>	7.	<i>Permittenda Magistratus quorum evitatio difficilis, aut periculosa.</i>	ib.
<i>Clausula Motu proptio actum confirmat.</i>	15.	<i>Quae absque causa sit permissio, non vacat culpa.</i>	ib.
<i>Necessitas.</i>			
<i>Ferias non habet, eique omnia parent.</i>	20.		
<i>Obligatio.</i>		<i>Pœna.</i>	
<i>An gravis sit, ex tribus cognoscitur.</i>	23.	<i>Pœnarum genera tria sunt.</i>	26.
<i>Obligatio legum post duorum mensium spatium incipit,</i>	8.	<i>Canonica culpam supponunt.</i>	27.
<i>Sublata causa finali respectu totius communitatis legum obligatio perit.</i>	17.	<i>Damnatus ad corporalem pœnam mortis mutilationis, &c. non tenetur posse exequi.</i>	27.
<i>Cessante causa legis in particulari, cessare obligationem quoque aliqui censent.</i>	18.	<i>Pœna legum non sunt exasperanda, sed emollienda potius.</i>	22.
<i>Contrarium plures tenent.</i>	18.	<i>Ad pœnam à confessario iniunctam non teneri pœnitentem, aliqui censent.</i>	33.
<i>Observantia respicit usum alicuius iudicii, & tribunalis.</i>	32.	<i>Pontifex.</i>	
<i>Ordo.</i>		<i>A DEO immediate accipit potestatem suam.</i>	10.
<i>Ordines religiosi potestatem habent statuta faciendi pro regulari disciplina.</i>	6.	<i>Sola voce Placet, Fiat gratiam, & privilegia concedit.</i>	2.
<i>Religioso grave mandatum imponere Superior potest.</i>	29.	<i>Iudex est omnium etiam non recognoscendum Superiorem.</i>	16.
<i>Permissio.</i>		<i>Æqualem cum Apostolis potestatem habet.</i>	5.
<i>Est effectus legis. 48. Alia facta, alia Iuris.</i>	49.	<i>Eorum quae statuit, plura sunt genera.</i>	7.
<i>Alia indulgens pœnam, alia removens impedimentum, alia praebens auxilium.</i>	ib.	<i>In toto positivo Iure dispensat.</i>	12.
<i>Nec desunt alii modi, quibus fiant.</i>	ib.	<i>Non utem in votis, iuramentis, & similibus saltem proprie loquendo.</i>	13.
<i>Permitti absolute legibus civilibus concubinatum error est.</i>	ib.	<i>Ab episcopis Statuta confirmat.</i>	6.
<i>Iure Canonico omnino prohibetur.</i>	50.	<i>Pactis de Religione cum hereticis per legatos suos contradicit.</i>	16.
<i>Vsura similiter ib. Item caedes filiae, & conjugis adultera. ib. Item duellum sortes,</i>		<i>Potestas.</i>	
		<i>Relicta Ecclesiae à Christo triplex est.</i>	5.
		<i>Potestas</i>	

INDEX RERVM.

Potestas ordinis administrationis Sacramentorum: iurisdictionis interne absolute, externa correctione exercetur. 5.

Præscriptis.

Præscriptione decem annorum secundum leges legum vis extinguitur. 10.

Præscriptio consuetudinis robur addit. 30.

Præscriptio aliquando currit, aliquando dormit. 41.

Præsumptio.

Est coniectura probabilis ex certo aliquo signo proveniens ad astringendam rei dubii fidem. 41.

Quotuplex ea sit. ib.

Quam illius necessitas, & usus. 44.

Iuris præsumptio alia est iuris tantum, alia iuris, & de iure. 41.

Inimur a Natura, persona, qualitate, facto fama, & similibus. 42.

A fama ortas iudex accuratè examinet, necesse est. ib.

Præsumptio iuris, quam lex pro veritate habet, onus probandi in adversarium reuertit. 43.

Iuris, & de iure præsumptio regulariter admittit probationem contrariam. 42.

In quibus casibus admittat. 43.

Fertior præsumptio debiliorem elidit. 43.

Regula præsumptionum. 44.

In præsumptione dicitur fundata lex, cuius causa sola præsumptio est. 18.

Sponsalia olim copula secuta præsumptione iuris matrimonium censebantur. 45.

Ex præsumptione quantumvis valida de gravi crimine nemo condemnandus est. ib.

Princeps.

Beneficium uni præstando non intendit

aliis nocere. 34. Nec contra ius commune, nisi exprimat, aliquid concedere, aut derogare iuri acquisito. ib.

Ipsius consensus ad novam consuetudinem requiritur. 30.

In multis tacitum consensum præbere censetur. 17.

Privilegium.

Est privatum ius à Principe indultum. 32.

Alia contra ius commune tendunt, alia præter illud sunt sub titulo gratiæ. ib.

Privilegia interpretari in præiudicium aliorum iudici licet. 20.

Verba privilegiorum propriè accipienda sunt & secundum id, ad quod principaliter proferuntur. 21.

Statuta privilegiorum derogatoria latissimam interpretationem admittunt. 23.

Privilegium interpretaturus quid observare debeat. ib.

Privilegia particularia Ordinum, & locorum non abrogantur per clausulas generales. 17.

Excipe nisi prius generale posterius speciale, vel in Corpore iuris insertum sit. ib.

R.

Rescriptum.

Rescripti nomine quid indicetur. 32.

Tria genera celebrantur. ib.

Imperatorum Rescripta appellantur divina iussiones, sacri affatus, oracula sacra. ib.

Omnia Rescripta stricti iuris sunt. 34.

Non faciunt ius generale, sed speciale inter personas, quarum interest. 32.

In

INDEX RERVM.

In omnibus facienda est mentio de causa, & motivis. <i>ib.</i>	Tempus.
Clausula, Si preces veritate nitantur, in omnibus subauditur. <i>ib.</i>	Tempus usum, & consuetudinem mutat. Verba.
Ex duobus ad eandem rem pertinentibus posterius obtinent. <i>ib.</i>	Verborum significatio ex prima institutione, & recepto usu sumenda est. 23.
Quando suspectum, aut nullum esse existimetur. <i>ib.</i>	Verborum alia naturalem, alia civilem significationem habent. 24.
Ab excommunicato obientum ipso iure irritum est. 35.	Verba legis sequenda sunt, cum adiuncta superiori non patet. 20.
Plura contra eundem impetrans fraudulententer omnium usu privatur. <i>ib.</i>	Verbis insistendum, quando de intentione legislatoris dubitatur. 19.
Rescripta non mandantur executioni, cum iusta causa subest. 10.	Quod in verbis legis non continetur, ut mente legislatoris non fuisse censetur. 24.
Pontifex in Rescriptis suis censetur cum ratione, & iure communi consentire. 34.	Cum proprietas repugnat, improprie sumenda sunt. 21.
Ritus.	Generalia secundum ea, qua præcesserint intelliguntur. 22.
Est consuetudo, qua solemnitatem præbet in aliquo actu exercendo. 32.	Vna sententia per aliam declaranda. <i>ib.</i>
Continuatus, & roboratus eandem eum legitima consuetudine vim habet. <i>ib.</i>	Virtus.
Sacerdos.	Vnaquaque virtus rationem aequitatis includit, ut distinctam ab aliis non sit necessarium ponere. 46.
Simplex non habet potestatem Sacramentum confirmationis, cuiquam conferendi. 31.	Votum.
Sanctio pragmatica.	Voti castitatis absolute facta dispensatio propter innocentia periculum etiam hoc sublato durat. 15.
Ab Imperatore, & Collegio Procerum conficitur. 7.	Vfura.
Sanctione pragmatica tolli consuetudo potest. 31.	Vfura Indeos aliquando malè permittitur. 50.
Stylus.	Permitti etiam à Prælatiſ ecclesiasticis potest. <i>ib.</i>
Apud praticos 1. denotat morem scribendi. 2. usum, & modum loquendi. 3. modum in actu iudiciali observandum. 32.	Cogendi autem non sunt debiores ad solvendum. <i>ib.</i>
Stylus, mos, usus diversa sunt. <i>ib.</i>	

F I N I S.

PARS IV.